PAOLO MENGOZZI
FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA
Az ismertetés napja: 2012. április 18.[1]

**C-490/10. sz. ügy**

**Európai Parlament**
**kontra**

**az Európai Unió Tanácsa**

„Megsemmisítés iránti kereset — Az EUMSZ 337. cikk és az EAK 187. cikk kettős jogalapjának megválasztása — Az Unió energia területére vonatkozó, az EUMSZ 194. cikkben külön szabályozott hatásköreinek hatálya alá tartozó és egyetlen jogalapot (EUMSZ 194. cikk) megkövetelő intézkedések”

## I – Bevezetés

1. A 2010. október 12-én benyújtott keresetével a Parlament azt kéri, hogy a Bíróság semmisítse meg az Európai Unión belüli energiaipari infrastruktúrát érintő beruházási projekteknek a Bizottság részére való bejelentéséről és a 736/96/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2010. június 24-i 617/2010/EU, Euratom tanácsi rendeletet[2] (a továbbiakban: megtámadott rendelet).

2. A jelen ügy lényegében a megtámadott rendelet helyes jogalapjának meghatározására irányul, amely lehet egyrészről az EUMSZ 337. cikk és az EAK 187. cikk, amelyek a vonatkozó Szerződések által az információ megszerzésére vonatkozóan előírt általános rendelkezéseket tartalmazzák, és amelyeken a megtámadott rendelet alapul, másrészről a Lisszaboni Szerződés által bevezetett EUMSZ 194. cikk, amely az Unió energiapolitikájára vonatkozik, és amelynek alkalmazását a Parlament kéri.

3. Annak eldöntéséről van szó, hogy a jelen ügyben az EUMSZ 337. cikket és az EAK 187. cikket kell-e alkalmazni, amelyek alapján a Tanács egyszerű, illetve minősített többséggel határoz, avagy az EUMSZ 194. cikket, amely a rendes jogalkotási eljárást írja elő, tehát a Parlament részére hatáskört biztosít ahhoz, hogy részt vegyen az aktusnak az ezen eljárás alkalmazására vonatkozóan előírt módon történő elfogadásában.

## II – A jogi háttér és a tényállás

4. A különböző energiaipari ágazatokat érintő beruházási projektekre vonatkozó információ megszerzését az 1972. május 18-i 1056/72/EGK rendelet[3] szabályozta, amelyet az 1976. május 4-i 1215/76/EGK rendelet[4] módosított, majd az 1996. április 22-i 736/96/EK rendelet[5] váltott fel.

1 — Eredeti nyelv: olasz.
2 — HL L 180., 7. o.
3 — HL L 120., 7. o.
4 — HL L 140., 1. o.
5 — HL L 102., 1. o.

5. 2009. július 17-én a Bizottság jogalapként az EK 284. cikkre és az EAK 187. cikkre hivatkozva olyan rendelettervezetet nyújtott be a Tanácshoz, amelynek célja a 736/96 rendelet felváltása volt.

6. 2009. december 1-jén a Lisszaboni Szerződés hatálybalépését követően a Bizottság a Parlamentnek és a Tanácsnak címzett közleményt fogadott el a Lisszaboni Szerződés hatálybalépésének a folyamatban lévő intézményközi döntéshozatali eljárásokra gyakorolt hatásaira vonatkozóan.[6]

7. A Bizottság többek között megjelölte azon tervezeteket, amelyek tekintetében a Lisszaboni Szerződés által előidézett módosítások a jogalap olyan megváltozásával jártak, amely nem pusztán a cikkek számozásának egyszerű átírását jelentette.

8. 2009. december 2-án a Bizottság úgy nyilatkozott, hogy csak a szóban forgó rendelettervezet jogalapja új számozásának átvezetése szükséges, amely tervezet így az EUMSZ 337. cikken, valamint az EAK 187. cikken alapul.

9. 2010. június 24-én a Tanács jogalapként az EUMSZ 337. cikkre és az EAK 187. cikkre hivatkozva elfogadta a megtámadott rendeletet.

10. 2010. szeptember 21-én a Bizottság elfogadta a megtámadott rendelet végrehajtásáról szóló 833/2010/EU, Euratom rendeletet[7] az energiaipari ágazatot érintő beruházási projektekre vonatkozó, a Bizottság részére szóló adat- és információközlés formájának és egyéb technikai jellemzőinek meghatározása céljából.

## III – A felek kérelmei és a Bíróság előtt eljárás

11. A Parlament azt kéri, hogy a Bíróság:

– semmisítse meg a megtámadott rendeletet;

– a Tanácsot kötelezze a költségek viselésére.

12. A Tanács azt kéri, hogy a Bíróság:

– utasítsa el a keresetet;

– a Parlamentet kötelezze a költségek viselésére.

13. A Parlament előadja, hogy nem emel kifogást a Bíróság azon határozatával szemben, amely a keresetnek helyt adva a megtámadott rendelet joghatásait az EUMSZ 264. cikk második bekezdésében foglalt rendelkezéssel összhangban fenntartja. A Tanács ellenkérelmében másodlagosan kifejezetten azt kéri, hogy a megtámadott aktus megsemmisítése esetén annak joghatásai az új intézkedés elfogadásáig maradjanak fenn.

14. A Bíróság elnöke 2011. április 5-i végzésével engedélyezte a Bizottság és a Francia Köztársaság számára, hogy a Tanács kérelmeinek támogatása végett az eljárásba beavatkozzanak.

15. 2011. december 5-én a Bíróság azt kérte a felektől, hogy írásban fejtsék ki, hogy véleményük szerint az EUMSZ 194. cikk és az EAK 187. cikk által előírt eljárások közötti különbségek kizárják-e a két rendelkezésnek valamely uniós aktus jogalapjaként történő együttes alkalmazását.

6 — COM (2009) 665 végleges, 2009. december 2.

7 — HL L 248., 36. o.

## IV – Értékelés

16. Mint ahogy azt a beadványaik is hangsúlyozzák, a felek és a beavatkozók a megtámadott rendelet alapját képező helyes jogalap meghatározásával kapcsolatban nem értenek egyet.

17. A Parlament álláspontja szerint a Lisszaboni Szerződés által bevezetett, energiapolitikára vonatkozó EUMSZ 194. cikkre kell hivatkozni, és különösen a szóban forgó cikk (2) bekezdésében foglalt rendelkezést kell figyelembe venni, amelynek értelmében a Parlament, valamint a Tanács a Gazdasági és Szociális Bizottsággal és a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően rendes jogalkotási eljárás keretében állapítja meg az (1) bekezdésben említett célkitűzések eléréséhez szükséges intézkedéseket.

18. A megtámadott rendelet ugyanis az ezen ágazat megvalósítandó infrastruktúráit érintő beruházási projektekre vonatkozó információk megszerzésének előírásával az Unió energiapolitikai céljai elérésének elengedhetetlen eszköze volt.

19. A Bizottság és a Francia Köztársaság által támogatott Tanács ezzel szemben úgy véli, hogy helyesen döntött az EUMSZ 337. cikk és az EAK 187. cikk megválasztása mellett, amely cikkek értelmében a Bizottság a rábízott feladatok teljesítéséhez szükséges bármilyen információt megszerezhet, amelyhez kizárólag a Tanács előzetes határozata szükséges, mivel egyszerű információszerzésről van szó (még ha energiaipari – többek között atomenergia-ipari – infrastruktúrát érintő beruházásokra vonatkozóan is).

20. A jogvita eldöntése tehát szükségessé teszi a hivatkozott rendelkezések, azaz az EUMSZ 194. cikk, az EUMSZ 337. cikk, valamint az EAK 187. cikk közötti kapcsolatok meghatározását.

21. Elsőként az EUMSZ 194. cikk és az EUMSZ 337. cikk képezi a vizsgálat tárgyát, mivel e rendelkezéseket ugyanazon Szerződés foglalja magában, azután pedig az EUMSZ 194. cikk és az EAK 187. cikk összevetésére kerül sor.

### A – *Az EUMSZ 194. cikk és az EUMSZ 337. cikk közötti kapcsolatról*

22. Az EUMSZ 194. cikk (amelynek jelenlegi megfogalmazása a Lisszaboni Szerződésből ered) a Szerződés energiapolitikára vonatkozó XXI. címe alá tartozik, és a következőképpen rendelkezik:

„(1) A belső piac létrehozása, illetve működése keretében, valamint a környezet megőrzésének és javításának szükségességére tekintettel az Unió energiapolitikájának céljai – a tagállamok közötti szolidaritás szellemében – a következők:

a) az energiapiac működésének biztosítása;

b) az energiaellátás biztonságának garantálása az Unión belül;

c) az energiahatékonyság és az energiatakarékosság, valamint az új és megújuló energiaforrások kifejlesztésének előmozdítása; és

d) az energiahálózatok összekapcsolásának előmozdítása.”

(2) A Szerződések egyéb rendelkezései alkalmazásának sérelme nélkül, az Európai Parlament és a Tanács rendes jogalkotási eljárás keretében megállapítja az (1) bekezdésben említett célkitűzések eléréséhez szükséges intézkedéseket. Ezeket az intézkedéseket a Gazdasági és Szociális Bizottsággal és a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően kell elfogadni.

Ezek az intézkedések – a 192. cikk (2) bekezdésének c) pontját nem érintve – nem befolyásolhatják a tagállamok jogát az energiaforrások kiaknázására vonatkozó feltételek meghatározására, továbbá nem befolyásolhatják a tagállamok különböző energiaforrások közötti választását és energiaellátásuk általános szerkezetét.

[…]”

23. E cikk kifejezetten az Unió energiapolitikájának szabályozására előírt norma, amely általános hivatkozási alapot képező rendelkezés.

24. Ahogy az az EUMSZ 194. cikk (2) bekezdéséből következik, az ugyanezen cikk (1) bekezdésében megjelölt célkitűzések elérését biztosító aktusokat a rendes jogalkotási eljárás keretében kell elfogadni.

25. Az EUMSZ 194. cikk általános jellege a (2) bekezdésben meghatározott azon pontosításból is ered, miszerint a cikkben foglaltak alkalmazására „a Szerződések egyéb rendelkezései alkalmazásának sérelme nélkül” kerül sor. E pontosítás azzal, hogy olyan különös szabályok alkalmazását garantálja, amelyek a szóban forgó tárgyra vonatkozó aktusok elfogadására vonatkozóan eltérő eljárásokat vezetnek be, azt jelzi, hogy általánosságban az EUMSZ 194. cikk szerinti eljárást kell alkalmazni.

26. Az EUMSZ 337. cikk (a Lisszaboni Szerződés hatálybalépését megelőzően EK 284. cikk) az EUMSZ Általános és záró rendelkezések című hetedik részében helyezkedik el, és a következőképpen rendelkezik:

„A Tanács által a Szerződések rendelkezéseinek megfelelően, egyszerű többséggel megállapított kereteken belül és feltételek szerint a Bizottság a rábízott feladatok teljesítéséhez szükséges bármilyen információt megszerezhet, és bármilyen ellenőrzést lefolytathat.”

27. Ez utóbbi cikk, ahogy az annak a Szerződés általános és záró rendelkezései közötti elhelyezkedéséből is következik, egy záró rendelkezés, amely általánosnak tekinthető abban az értelemben, hogy amennyiben nem kerülnek alkalmazásra különös szabályok, elismeri a Bizottság hatáskörét arra vonatkozóan, hogy a Szerződésekkel rábízott feladatok teljesítéséhez szükséges bármilyen információt megszerezzen.

28. Az EUMSZ 337. cikket tehát egyrészt a Szerződés egyéb rendelkezéseivel szoros összefüggésben kell értelmezni, mivel az az Unió különböző elismert hatáskörei gyakorlásának eszközéül szolgál, másrészt a Bizottság azon hatáskörével, miszerint a Szerződésnek a rá meghatározott feladatokat bízó rendelkezései értelmében felléphet.

29. Ahogy az a szóban forgó cikkben foglalt, „a Szerződések rendelkezéseinek megfelelően” kifejezésből következik, „az információszerzésre vonatkozó hatáskör alárendelt és kiegészítő jellegű abban az értelemben, hogy úgy tekinthető, hogy a Bizottság ezen ágazatok tekintetében csak akkor tudja hatékonyan ellátni feladatait, ha meghatározott információk tekintetében hozzáféréssel rendelkezik”. [8]

30. A Bíróság az EGK-Szerződés 213. cikke (amelynek lényegében megfelel a jelenlegi EUMSZ 337. cikk) tekintetében kimondta, hogy a szóban forgó cikk a Tanács valamely aktusa elfogadásának önálló jogalapját képezheti. [9]

8 — Jacobs főtanácsnok C-426/93. sz., Németország kontra Tanács ügyben ismertetett indítványának 23. pontja, amelyben a Bíróság 1995. november 9-én hozott ítéletet (EBHT 1993., I-3723. o.).

9 — A 8. lábjegyzetben hivatkozott Németország kontra Tanács ügyben hozott ítélet 18. és 19. pontja.

31. Közelebbről, a Tanács [10] anélkül, hogy az esetről esetre alkalmazandó rendelkezések alapján egy sor jogszabály elfogadására lenne köteles, elfogadhat egy olyan jogi aktust, amely a Bizottságnak a több ágazatot érintő információszerzésre vonatkozó hatáskörét szabályozza.

32. A Bizottság által egy meghatározott területre vonatkozóan megszerzett információk ugyanis jelentőséggel bírhatnak más terület tekintetében is, és „legalábbis ésszerűtlen lenne, ha a Tanács az információszerzésre vonatkozóan az eltérő eljárási szabályok alapján egy sor jogszabály elfogadására lenne köteles, különös tekintettel arra, hogy bizonyos jellegű információk a Bizottság eltérő ágazatokban kifejtett tevékenységére vonatkoznak” [11].

33. A vizsgált két rendelkezés közötti különbség az, hogy miközben az EUMSZ 194. cikk egy olyan általános rendelkezés, amely kizárólag az energiaipari ágazatot érinti, és így egy olyan hatáskört határoz meg, amely ágazatinak tekinthető, mivel egyetlen tárgykört érint teljes körűen, addig az EUMSZ 337. cikk alkalmazására akkor kerülhet sor, amikor a Bizottság a Szerződések alapján jogosult eljárni.

34. Az a tény, hogy a szóban forgó két rendelkezés, noha mindkettő általános jellegű, eltérő hatállyal rendelkezik, a két rendelkezés közötti ellentét tényleges fennállását eredményezheti, amennyiben egy aktus célja – ahogy a jelen ügyben is – az energiaipari ágazatot érintő információk megszerzésének szabályozása.

35. Nem lehetetlen ezen ellentét feloldása, ha a jogszabályok közötti ellentmondások feloldásának azon hagyományos kritériumát alkalmazzuk, miszerint a különös szabály lerontja az általánosat.

36. E kritérium ugyanis olyan rendelkezések esetén alkalmazható, amelyek – a védett jogi érdekre tekintettel meghatározandó – ugyanazon tárgyat szabályozzák, és amelyek azért térnek el egymástól, mert a különös norma az általános szabály által szabályozott tárgy egy részét eltérő szabályozásnak veti alá.

37. Azonban mindkét vizsgált cikk általános jellegű, és más tárgyra vonatkozik, így nem lehetséges olyan norma meghatározása, amelynek különös jellege van a másik szabályhoz képest.

38. Nem helytálló a Tanács azon érvelése, miszerint mivel az EUMSZ 194. cikk (2) bekezdésében foglalt előírás a Szerződések egyéb rendelkezései alkalmazásának sérelme nélkül az energiaipari ágazatban lehetővé teszi eltérő szabályok, azaz *lex specialisként* az EUMSZ 337. cikk alkalmazását, ez utóbbi a megtámadott rendelet jogalapját képezheti.

39. E kivételt jelentő kikötés ugyanis kizárólag azokra a rendelkezésekre utal, amelyek az EUMSZ 194. cikk (2) bekezdése szerinti szabályozástól eltérő szabályozást vezetnek be, mivel e rendelkezések célja az energiapolitika különös területeinek, vagy legalábbis olyan eltérő területeknek a szabályozása, amelyeknek azonban olyan mértékű jelentős kapcsolódási pontjai vannak az energiapolitikával, hogy nem lehetséges a vonatkozó területek [12] egyszerű szétválasztása; ez a helyzet a jelen ügyben nem áll fenn. [13]

10 — A Lisszaboni Szerződés hatálybalépését és a rendes jogalkotási eljárás bevezetését megelőzően ugyanakkor általános eljárás keretében.

11 — A 8. lábjegyzetben hivatkozott Németország kontra Tanács ügyben hozott ítélet 19. pontja, valamint az ugyanezen ügyben ismertetett indítvány 24. pontja.

12 — Például a környezetpolitikára vonatkozó EUMSZ 192. cikk (2) bekezdésének c) pontja, amelyre kifejezetten hivatkozik az EUMSZ 194. cikk (2) bekezdése, és amely lehetővé teszi a tagállamok valamelyikének különböző energiaforrások közötti választását, és energiaellátásának általános szerkezetét jelentős mértékben érintő intézkedések elfogadását. Másrészt azonban e rendelkezés éppen azzal, hogy az EUMSZ 194. cikk (2) bekezdésében foglaltaktól eltérést enged, egyértelműen kimondja a különleges jogalkotási eljárás lefolytatásának (a Tanácsnak a Parlamenttel, a Gazdasági és Szociális Bizottsággal és a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követő egyhangú döntésének) szükségességét, amely sokkal összetettebb az EUMSZ 337. cikkben említett eljárásnál.

13 — A Tanács az EUMSZ 194. cikk szerinti eljárástól eltérést engedő, különös rendelkezéseknek tekinti az EUMSZ 122. és az EUMSZ 170. cikket is. Ezekben az esetekben azonban az EUMSZ 194. cikk alkalmazásának mellőzése a szabályozott tárgyak eltéréséből ered, mivel az EUMSZ 122. cikk a gazdaságpolitikára vonatkozik, és a Tanácsnak a gazdasági helyzetnek megfelelő intézkedések meghozatalára vonatkozó hatáskörét szabályozza, különösen, ha egyes termékekkel való ellátásban – különösen az energiaipari ágazatot – súlyos nehézségek merülnek fel, miközben az EUMSZ 170. cikk a transzeurópai hálózatokra és az Uniónak a transzeurópai hálózatok létrehozatalához és fejlesztéséhez – a közlekedési, a távközlési és az energiaipari infrastruktúra területén – való hozzájárulására vonatkozik.

40. Mivel a szóban forgó ügyben nincs szó különös szabályról, oly módon kell meghatározni a megtámadott rendelet helyes jogalapját, hogy a Bíróság útmutatása szerint meg kell vizsgálni az olyan objektív elemeket, amelyek alkalmasak a bírósági felülvizsgálatra; ilyen elemnek számít főként a jogi aktus célja és tartalma. [14]

41. A Bíróság ítélkezési gyakorlata ugyancsak kimondta, hogy az olyan aktus esetében, amely kettős célkitűzést követ, vagy két összetevőből áll, és ezek egyike elsődlegesként vagy döntő jellegűként azonosítható, a jogi aktust az elsődleges jelleg által megkövetelt jogalapra kell alapítani. [15]

42. Kizárólag az a jogi aktus alapítható a különböző megfelelő jogalapokra, amely egyszerre több olyan célkitűzést is követ, amelyek elválaszthatatlanul kapcsolódnak egymáshoz anélkül, hogy az egyik a másikhoz képest másodlagos vagy közvetett lenne. [16]

43. A jelen ügyben mindenekelőtt azt kell megállapítani, hogy az EUMSZ 194. cikk (2) bekezdése értelmében a Parlament és a Tanács rendes jogalkotási eljárás keretében állapítja meg az e rendelkezés (1) bekezdésében említett, azaz az uniós energiapolitikai *célkitűzések eléréséhez szükséges intézkedéseket*.

44. Az EUMSZ 337. cikk ugyanakkor ettől eltér, mivel annak előírása nélkül utal a Bizottságnak a rábízott feladatok teljesítéséhez szükséges általános információszerzési, valamint ellenőrző tevékenységére, hogy a Tanács egyszerű többséggel – esetlegesen – meghozott intézkedései szükségesek lennének az Unió valamely politikája céljainak eléréséhez.

45. A megtámadott rendelet tehát az EUMSZ 194. cikk alkalmazásának hatálya alá esik, amennyiben a tartalma és az elérendő célok alapján az EUMSZ 194. cikk „(1) bekezdésében említett célkitűzések [17] eléréséhez szükséges intézkedésnek”, azaz az uniós energiapolitika és annak céljai elérése eszközének tekinthető.

46. Ezzel szemben a megtámadott rendelet helyes jogalapja az EUMSZ 337. cikk abban az esetben, amikor az információszerzési tevékenység nem kapcsolódik közvetlenül az uniós energiapolitika céljainak eléréséhez, és így nem tekinthető az e célok eléréséhez szükséges intézkedésnek.

47. A megtámadott rendelet szövegének, így különösen címének és cikkeinek áttanulmányozásával meg kell tehát vizsgálni, hogy a szóban forgó információszerzés és -közlés szükséges-e, valamint szorosan kapcsolódik-e az EUMSZ 194. cikk (1) bekezdésében említett célok eléréséhez.

48. Elsőként megállapítható, hogy a megtámadott rendeletnek vannak olyan cikkei, amelyek objektíve nem tekinthetők olyan rendelkezéseknek, amelyek az uniós energiapolitika céljait szolgálják, és így azok nem szükségesek e célok eléréséhez.

14 — Lásd különösen a C-300/89. sz., Bizottság kontra Tanács ügyben 1991. június 11-én hozott ítélet (EBHT 1991., I-2867. o.) 10. pontját; a C-338/01. sz., Bizottság kontra Tanács ügyben 2004. április 29-én hozott ítélet (EBHT 2004., I-4829. o.) 54. pontját; a C-155/07. sz., Parlament kontra Tanács ügyben 2008. november 6-án hozott ítélet (EBHT 2008., I-8103. o.) 34. pontját; a C-166/07. sz., Parlament kontra Tanács ügyben 2009. szeptember 3-án hozott ítélet (EBHT 2009., I-7135. o.) 42. pontját.

15 — Lásd különösen a C-36/98. sz., Spanyolország kontra Tanács ügyben 2001. január 30-án hozott ítélet (EBHT 2001., I-779. o.) 59. pontját; a C-211/01. sz., Bizottság kontra Tanács ügyben 2003. szeptember 11-én hozott ítélet (EBHT 2003., I-8913. o.) 39. pontját; a 14. lábjegyzetben hivatkozott C-338/01. sz., Bizottság kontra Tanács ügyben 2004. április 29-én hozott ítélet 55. pontját; a C-178/03. sz., Bizottság kontra Parlament és Tanács ügyben 2006. január 10-én hozott ítélet (EBHT 2006., I-107. o.) 42. pontját; a C-411/06. sz., Bizottság kontra Parlament és Tanács ügyben 2009. szeptember 8-án hozott ítélet (EBHT 2009., I-7585. o.) 46. pontját.

16 — Lásd többek között a C-336/00. sz. Huber-ügyben 2002. szeptember 19-én hozott ítélet (EBHT 2002., I-7699. o.) 31. pontját; a C-281/01. sz., Bizottság kontra Tanács ügyben 2002. december 12-én hozott ítélet (EBHT 2002., I-12049. o.) 35. pontját; a 15. lábjegyzetben hivatkozott C-211/01. sz., Bizottság kontra Tanács ügyben 2003. szeptember 11-én hozott ítélet 40. pontját.

17 — E célkitűzések az EUMSZ 194. cikk (1) bekezdése szerint az energiapiac működésének biztosítása, az energiaellátás biztonságának garantálása az Unión belül, az energiahatékonyság és az energiatakarékosság, az új és megújuló energiaforrások kifejlesztésének előmozdítása, valamint az energiahálózatok összekapcsolásának előmozdítása.

49. A következő cikkekről van szó: a 4. cikk, amely az érintett tagállamokkal (a vállalkozások által) közlendő adatok forrásait jelöli meg, a megtámadott rendelet végrehajtásához szükséges rendelkezések elfogadásának határidejére vonatkozó 7. cikk, az adatfeldolgozásra vonatkozó 8. cikk, valamint a 9. cikk, amely a természetes személyeknek az adatfeldolgozás tekintetében fennálló védelmével foglalkozik.

50. Egy információszerzéssel kapcsolatos tevékenységre vonatkozó rendelet tekintetében a szóban forgó rendelkezések tipikusnak tekinthetők, mivel az információ közlésére kötelezett jogalanyok és a vonatkozó adatok feldolgozásáért felelős szerv (a Bizottság) megjelölését, valamint a természetes személyekre vonatkozó adatok védelmi rendszerének, illetve a szóban forgó adat- és információközlés formájára és egyéb technikai részleteire vonatkozó végrehajtási rendelkezések megalkotása határidejének meghatározását szolgálják.

51. A megtámadott rendelet címe és az alább felsorolt rendelkezések ugyanakkor szorosan kapcsolódnak az uniós energiapolitikához, és nem egy egyszerű általános információszerzési tevékenység kifejeződései.

52. Mindenekelőtt a rendelet címe kifejezetten megemlíti az Európai Unión belüli energiaipari infrastruktúrát érintő beruházási projekteket, amely infrastruktúra elengedhetetlen az energiaellátás működésének és biztonságának az Unión belül történő garantálásához.

53. Az 1. cikk a gyakorlatilag valamennyi energiaipari infrastruktúrát érintő beruházási projektekre vonatkozó adatok és információk bejelentésére vonatkozik, amely tény csak azzal magyarázható, hogy az energiapiac működésének biztosítása, az energiaellátás biztonságának az Unión belül történő garantálása, valamint az új és megújuló energiaforrások kifejlesztése érdekében széles körű programozási tevékenység lefolytatására van szükség.

54. A 2. cikk ezt követően fogalom-meghatározásokat ad, amelyek nyilvánvalóan az 1. cikkben említett célkitűzések elérésének szükségességéhez kapcsolódnak, különösen, amikor a kijelölt testületet az energiaipari infrastruktúrát érintő, többéves, uniós szintű, hálózatfejlesztési és beruházási tervek elkészítésével és elfogadásával megbízott szervként határozza meg.

55. A 3. cikk továbbá rögzíti, hogy a szóban forgó adatközlést – a határokon átnyúló átviteli projektekhez kapcsolódó adatok kivételével – összesítve kell teljesíteni, és ily módon nyilvánvaló, hogy az adatok a fent említett összetett programozási tevékenységhez kapcsolódnak, amely tevékenység meghaladja az általános és nem összesített információk puszta gyűjtését, ahogy az a 2. cikk szerinti kijelölt testületre való hivatkozásból is kitűnik.

56. Az 5. cikk emellett széles körben és részletesen meghatározza a vonatkozó adatközlés tartalmát. A rendkívül összetett adatok, valamint a beruházási projektek végrehajtását érintő késedelmekkel vagy akadályokkal kapcsolatos megjegyzések megszerzésének a szóban forgó rendelkezés által kinyilvánított szükségességének leginkább ésszerű indoka az EUMSZ 194. cikk (1) bekezdésében említett célkitűzések elérésének követelményében rejlik.

57. A 6. cikk az adatgyűjtés és -közlés minőségével foglalkozik, és a tagállamok észrevételeire, az adatok összesített formában való nyilvánosságra hozatalára, valamint a 10. cikk (3) bekezdése szerinti elemzésekre hivatkozva olyan tevékenységekre utal, amelyek túlzottan összetettek ahhoz, hogy pusztán általános információk megszerzésének minősüljenek, és amelyek inkább az uniós energiapolitika célkitűzéseinek eléréséhez szükséges részletes programozási tevékenységgel hozhatók összefüggésbe.

58. Végezetül a 10. cikk rögzíti, hogy a továbbított adatok és információk, valamint adott esetben egyéb adatforrások alapján a Bizottság kétévente ágazatközi elemzést ad ki az Unió energiarendszerének szerkezeti fejlődéséről és kilátásairól, amelyet továbbít a Parlament, a Tanács és a Gazdasági és Szociális Bizottság számára, és amely az alábbiakra irányul:

a) az energiakereslet és -kínálat között a jövőben esetlegesen fellépő olyan különbségek azonosítása, amelyek az Unió energiapolitikája szempontjából jelentőséggel bírnak;

b) a beruházásokat akadályozó tényezők azonosítása és a kezelésükre alkalmas legjobb gyakorlati megoldások terjesztése;

c) a piaci szereplők és az esetleges újonnan piacra lépők számára nagyobb átláthatóság biztosítása.

59. Ezen utóbbi cikk az Unió energiarendszerének szerkezeti fejlődéséről és kilátásairól szóló, említett ágazatközi elemzés feladatának előírásával egy, a szóban forgó információk feldolgozására szolgáló összetett eszközre utal, amely eszköz túllép a puszta adatgyűjtés tevékenységén, és amelynek lefolytatása az energiapiac működésének biztosításához kapcsolódó célkitűzések elérését szolgálja.

60. A megtámadott rendelet fent hivatkozott valamennyi cikkének – a rendelet címe fényében, valamint a rendelet hivatkozott rendelkezései összehasonlításával és összevetésével lefolytatott – értékelése azt mutatja, hogy a megtámadott aktus tartalma nem az egyszerű információk általános összegyűjtésének tevékenységéhez kapcsolódik, hanem az uniós energiapolitika célkitűzéseinek eléréséhez szükséges.

61. A 4., 7., 8. és 9. cikk ugyanis, amelyek nem kapcsolódnak közvetlenül e politikához, és ténylegesen az információgyűjtés egyszerű tevékenységéhez kötődnek, a fokozottan technikai jellegük miatt csak másodlagos és kiegészítő szerepet töltenek be a rendelet egész szövege tekintetében.

62. E rendelkezések nem minősítik különösebben a megtámadott rendeletet, mivel olyan tipikus normáknak tekinthetőek, amelyek bármely információszerzésre vonatkozó aktusnak részét képezhetnék.

63. Ezzel szemben a többi vizsgált cikk (1., 2., 3., 5., 6. és 10. cikk) és a megtámadott rendelet címe az aktus lényeges elemének tekinthetőek, mivel annak fő jellemzőjét határozzák meg, azaz az információgyűjtés, nyilvánosságra hozatal és elemzés összetett tevékenységét írják elő, amely tevékenység nyilvánvalóan egy részletes programozási tevékenységhez kapcsolódik gyakorlatilag az uniós energiapolitika valamennyi ágazatában és területén, és amelynek célja az EUMSZ 194. cikk (1) bekezdésében említett célkitűzések elérése.

64. Ebből az következik, hogy a megtámadott rendelet értékelése során a helyes jogalap meghatározásához a rendeletet alkotó elemek korábban említett összevetését követően elsőbbséget kell adni a rendelet azon részének (cím, valamint 1., 2., 3., 5., 6. és 10. cikk), amely nyilvánvalóan megkülönbözteti azt az információgyűjtésre vonatkozó más esetleges aktusoktól, mivel pontosan meghatározza a tárgyát (energiaipari infrastruktúrát érintő beruházásokra vonatkozó információk), és egy uniós ágazati politika, azaz az energiapolitika célkitűzéseinek eléréséhez szükséges eszközzé teszi.

65. A hivatkozott többi rendelkezés (4., 7., 8. és 9. cikk) nem bír ilyen jelentőséggel, és meglehetősen technikai jellegük miatt nem tekinthetőek döntő jellegűeknek, valamint nem teszik lehetővé a valamely uniós politikával való kapcsolat fennállásának megállapítását, hanem bármely, információgyűjtéssel kapcsolatos rendelet hatálya alá tartozhatnának.

66. A fentebb – különösen a fenti 64. pontban – tett megállapításokat a megtámadott rendelet rendelkező részét megelőző preambulumbekezdések elemzése is megerősíti.

67. Mindenekelőtt meg kell állapítani, hogy az (1), az (5) és a (15) preambulumbekezdés lényegében azt mondja ki, hogy annak érdekében van szükség a szóban forgó információk gyűjtésére, hogy a Bizottság elláthassa energiaügyi feladatait, valamint az energiakereslet és -kínálat jövőbeli egyensúlya érdekében meghatározza a kínálatot az infrastruktúrákat és a beruházásokat érintő esetleges hiányosságok feltérképezése útján, és így a preambulumbekezdések rögzítik, hogy a megtámadott rendelet célja az energiapiac működésének biztosítása.

68. A (2), a (3) és a (4) preambulumbekezdés összességében kimondja az energiapiac működése biztosításának, az energiaellátás biztonsága Unión belüli garantálásának, az energiahatékonyság és az energiatakarékosság, az új és megújuló energiaforrások kifejlesztése előmozdításának szükségességét; ezek mind az uniós energiapolitika EUMSZ 194. cikk (1) bekezdése szerinti célkitűzései.

69. Megerősítést nyert tehát, hogy a megtámadott rendelet célja az uniós energiapolitika célkitűzéseinek elérése, és nem egyszerűen információk általános gyűjtésére irányuló tevékenység végzése.

70. A fent kifejtettekre tekintettel nem fogadható el a Tanács – Francia Köztársaság által támogatott – állítása, miszerint a megtámadott rendeletnek az EUMSZ 194. cikk (1) bekezdésének célkitűzéseivel való kapcsolatát ki kell zárni, mivel a szóban forgó aktus kizárólagos tárgya az információközlés, ahogy az azon tényből is kitűnik, hogy az 1. és a 3–9. cikk [18] kizárólag adatküldésre vonatkozó szempontokra utal.

71. E tekintetben a fent leírtakra való hivatkozáson túl meg kell állapítani, hogy a cikkek vizsgálata nem korlátozódhat azok formális és elkülönült elemzésére a cikkek átfogó és összetett értékelésének lefolytatása nélkül.

72. A megtámadott rendelet tárgya nem általános információgyűjtés, hanem különös természetű, azaz az energiaipari infrastruktúrát érintő beruházásokra vonatkozó információk gyűjtése, amely információk a Szerződések által külön kiemelt területre (az energiaágazatra) vonatkoznak.

73. A Tanács álláspontja ezzel szemben a szóban forgó információk valódi természetének, így különösen sajátos tartalmuk figyelmen kívül hagyásához vezet, mivel kizárólag a tárgyi adatközlés formális és nem vitatott elemére helyezi a hangsúlyt, nem pedig annak az uniós energiapolitikához való viszonyára.

74. A Tanács továbbá úgy véli, hogy a megtámadott rendelet 10. cikkének vizsgálatából kitűnnek a Bizottság részére kitűzött különös célok, valamint az adatközlési és -felhasználási formák, így különösen a továbbított információk feldolgozása és az energiaipari infrastruktúrát érintő beruházások fejlődésére és kilátásaira vonatkozó elemzés elkészítése.

75. E célok általánosabban levezethetőek az EUSZ 17. cikkből, amelynek alapján a Bizottság előmozdítja az Unió általános érdekeit, javaslatot terjeszt elő, gondoskodik a Szerződések, valamint az intézmények által elfogadott intézkedéseknek az alkalmazásáról.

76. A Tanács véleménye szerint a megtámadott rendelet célja tehát annak lehetővé tétele, hogy a Bizottság folyamatosan naprakész adatokkal rendelkezzen azáltal, hogy egységes adatgyűjtési és -továbbítási rendszert hoz létre a céljai elérése érdekében, „mivel a megbízható adatok megszerzése elengedhetetlen ahhoz, hogy a Bizottság a feladatait teljesíteni tudja” [19].

18 — A Francia Köztársaság utalt még az (1), az (5), a (6), a (7), a (8), a (9), a (10), a (12), a (13) és a (14) preambulumbekezdésre is.

19 — Lásd a Tanács által benyújtott első beadvány 17. pontját.

77. E tekintetben utalni kell a megtámadott rendelet szövege összetett vizsgálatának szükségességére, amely vizsgálat nem pusztán formális, hanem lehetővé teszi, hogy a rendelkezések és preambulumbekezdések, valamint a szóban forgó információk természetének összefüggő értékelése útján meghatározásra kerüljön a rendelet tényleges célja.

78. Ezen értékelés alapján a szóban forgó információszerzés célja, ahogy az már bemutatásra került, egyértelműen az EUMSZ 194. cikk (1) bekezdésének célkitűzéseihez kötődik, és nem kapcsolható össze általánosságban az EUSZ 17. cikkel.

79. Meg kell tehát állapítani, hogy a megtámadott rendelet célja és tartalma fényében, ahogy azok a rendelet címének, cikkeinek és preambulumbekezdéseinek elemzéséből levezethetők, a vitatott aktus az uniós energiapolitika célkitűzései – ahogy azokat az EUMSZ 194. cikk (1) bekezdése jobban meghatározza – eléréséhez *szükséges intézkedésnek* minősül.

80. Mindez abból következik, hogy a rendelet tárgya nem általános jellegű információk, hanem olyan adatok és információk megszerzése, amelyek az energiaipari infrastruktúrát érintik, és amelyek éppen ilyetén jellegzetességük miatt ezt az információgyűjtési tevékenységet – a Bizottság által beadványaiban kifejtettektől eltérően – az EUMSZ 194. cikk (1) bekezdésében említett célkitűzések eléréséhez, valamint az uniós energiapolitika konkrét végrehajtásához elengedhetetlen valamennyi további összetettebb beavatkozás megvalósításának *szükséges előfeltételévé* teszik, amely végrehajtás tehát a megtámadott rendelet célja.

81. A Tanács áttételesen maga is elismeri a szóban forgó információk különös jellegét és azoknak az EUMSZ 194. cikkel való kapcsolatát, amikor előadja, hogy az információk elengedhetetlenek a Szerződés által szabályozott politika vonatkozásában, valamint hogy a megtámadott rendelet egy uniós politikához, jelen esetben az energiapolitikához kapcsolódik. [20]

82. Ezen információknak az energiapolitika területén jelentkező szükségessége – a Tanács véleményétől eltérően – nem képezi „*sine qua non* feltételét az EUMSZ 337. cikk alkalmazásának” [21], hanem éppen ellenkezőleg, az, ahogy az a jelen indítvány 43–47. pontjában kiemelésre került, az EUMSZ 194. cikk (1) bekezdése szerinti célkitűzések eléréséhez szükséges intézkedések rendes jogalkotási eljárás keretében történő elfogadásához az EUMSZ 194. cikk (2) bekezdése által megkövetelt feltétel. [22]

83. Az eddig előadottakat megerősíti az a tény, hogy amennyiben elfogadásra kerülne a Tanács álláspontja, csökkenne a Parlamentnek az uniós jogalkotásban való részvétele, amely ellentétes lenne a Bíróság ítélkezési gyakorlata által a Parlamentnek tulajdonított jelentős szereppel, [23] és másrészt nem lenne tekintettel az Unió legújabb irányvonalára, amely a Lisszaboni Szerződéssel rendes jogalkotási eljárásként határozza meg az EUMSZ 194. cikk (2) bekezdése szerinti eljárást, amely a Parlamentnek teljes körű részvételi jogkört biztosít a jogalkotásban, és amely végérvényesen minimálissá tette azon (mint az EUMSZ 337. cikk szerinti) esetek számát, amelyekben a Tanács egyszerű többséggel fogadja el rendeleteit.

84. A Tanács, a Bizottság és a Francia Köztársaság által előadott további érvek nem érintik a megtámadott rendelet tartalmára és céljára alapított eddigi következtetéseket.

20 — Lásd a Tanács által benyújtott első beadvány 29. pontjának első részét.

21 — Lásd a Tanács által benyújtott első beadvány 29. pontjának végét.

22 — Az EUMSZ 194. cikk (2) bekezdése úgy rendelkezik ugyanis, hogy „a Szerződések egyéb rendelkezései alkalmazásának sérelme nélkül, az Európai Parlament és a Tanács rendes jogalkotási eljárás keretében megállapítja az (1) bekezdésben említett célkitűzések eléréséhez *szükséges intézkedéseket*. Ezeket az intézkedéseket a Gazdasági és Szociális Bizottsággal és a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően kell elfogadni”.

23 — A Bíróság kimondta, hogy amikor a Parlamentnek az aktusok elfogadására irányuló eljárásban való tényleges részvétele előírásra kerül, az azon alapvető demokratikus elvet tükrözi közösségi szinten, amely szerint a nép képviselői testületen keresztül vesz részt a hatalomgyakorlásban, és e részvétel a Szerződések által megkívánt intézményi egyensúly alapvető elemét képezi (a 138/79. sz., SA Roquette Freres kontra Tanács ügyben 1980. október 29-én hozott ítélet [EBHT 1980., 3333. o.] 33. pontja).

85. E résztvevők beadványaikban úgy vélik, hogy a konkrét esetben a megtámadott rendelet, noha vonatkoztatható az energiaipari ágazatra, elsődleges tárgyára tekintettel közvetett és kiegészítő hatással van csupán a vonatkozó politikára, amely csak a környezetét adja, mivel az energiapolitikai célkitűzések közvetlen eléréséhez sokkal részletesebb intézkedések szükségesek az egyszerű információgyűjtésnél.

86. Ez az álláspont nem támogatható, hiszen amennyiben a fenti indokok alapján megállapításra kerül, hogy a szóban forgó szabályozás egyértelmű és szükségszerű kapcsolatban van az EUMSZ 194. cikk (1) bekezdése szerinti, uniós energiapolitikai célokkal és az energiaipari infrastruktúrák megvalósításával, kizárt, hogy a megtámadott rendelet csak közvetett és kiegészítő jelleggel kapcsolódjon a szóban forgó politikához.

87. Nem támogatható továbbá az a megállapítás sem, miszerint az EUMSZ 337. cikk minden hatását elvesztené, ha az információgyűjtésre vonatkozó jogi aktusok elfogadásánál nem lehetne arra jogalapként hivatkozni minden olyan esetben, amikor egy uniós ágazati politikáról van szó.

88. Az EUMSZ 337. cikk alkalmazható továbbra is általános jogalapként azon esetek kivételével, amelyeket – ahogy a jelen esetben is – kifejezetten szabályoznak olyan egyéb normák, amelyek rendes jogalkotási eljárást vagy különös eljárásokat írnak elő, de nem alkalmazható egy olyan ágazatba történő beavatkozásra, amelyet a Szerződések rendelkezései részletesen és általánosan szabályoznak, és eltérést engednek az itt szabályozott eljárástól.

89. A Tanács és a Bizottság megállapításától eltérően a jelen esetben nem az merül fel ugyanis kérdésként, hogy a Bizottság jogosult-e szabadon felhasználni a Szerződésekben megjelölt feladatai ellátásához egyébként jogszerűen megszerzett olyan információkat, amelyek attól eltérő politikákra vonatkoznak, mint amelyek tekintetében azok megszerzésre kerültek, hanem az ezen információszerzési jogkört szabályozó aktusoknak a helyes jogalapon és mindenekelőtt a Szerződések által előírt eljárás keretében történő elfogadásának kötelezettsége, amikor olyan területekről van szó, amelyek egy teljes ágazati szabályozás tárgyát képezik.

90. Az a megállapítás sem támogatható továbbá, miszerint a megtámadott rendelet elegendő jogalapját képezi az EUMSZ 337. cikk, mivel az közvetlenül az EUMSZ 338. cikket követi, amely olyan intézkedésekre vonatkozik, amelyeket statisztikák készítésére vonatkozóan fogadnak el, amennyiben ez az Unió tevékenységeinek ellátásához szükséges, és amely így megfelelő jogalapot képez e statisztikák valamennyi ágazatra – beleértve az energiapolitikát is – történő elkészítésére.

91. E megállapítás szerint az EUMSZ 338. cikk, mivel az általános és záró rendelkezések között helyezkedik el, általános hatállyal rendelkezik, amely alkalmazhatóvá teszi az Unió hatáskörébe tartozó valamennyi területen, és a Szerződés ezen általános és záró rendelkezései közötti kapcsolatból, valamint az általános hatályból következően erre a következtetésre kell jutni az EUMSZ 337. cikk esetében is.

92. Függetlenül attól, hogy a jelen ügyben nem releváns az EUMSZ 338. cikk, elsőként meg kell erősíteni a fentebb kifejtett megállapításokat, miszerint amennyiben olyan területről van szó, amely a Szerződésekben egy teljes ágazati szabályozás tárgyát képezi, a vonatkozó normák képezik főszabályként a területet szabályozó aktusok helyes jogalapját, amely aktusok elfogadására – amennyiben szabályozásra kerül – az ez utóbbi normák által meghatározott eljárás keretében kerülhet sor.

93. Az EUMSZ 338. cikk továbbá az EUMSZ 337. cikktől eltérően[24] a rendes jogalkotási eljárást írja elő, ahogy az EUMSZ 194. cikk (2) bekezdése is.[25]

24 — Figyelembe véve ésszerűen azt, hogy a statisztikakészítés az információgyűjtésnél összetettebb tevékenység, amelynek ráadásul általában ez utóbbi tevékenység képezi az előfeltételét.

25 — A Francia Köztársaság álláspontjának alátámasztásaként kiemeli, hogy a Bizottság az EUMSZ 192. cikk (1) bekezdése helyett az EUMSZ 338. cikket jelölte meg a környezetvédelem európai gazdasági számláiról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelettervezet (COM (2010) 132 végleges, 2010. április 9.) jogalapjaként, amellyel kapcsolatban a Parlament nem emelt kifogást. Ez az érvelés sem támogatható, mivel amennyiben a helyes eljárás került megválasztásra, a Parlamentnek a keresetindításhoz nem fűződött érdeke.

94. Ebből az következik, hogy az energiaipari ágazatra vonatkozó statisztika tekintetében az EUMSZ 194. cikk képezi a helyes jogalapot, amelyhez csatlakozhat esetlegesen az EUMSZ 338. cikk, mivel az elfogadásra vonatkozóan követendő eljárás azonos, és így a Parlament helyzete nem sérül.

95. Az EUMSZ 338. cikk szerinti esettől eltérően azonban az EUMSZ 337. cikket semmi esetre sem lehet az EUMSZ 194. cikkel együtt helyes jogalapként megjelölni, mivel a Bíróság ítélkezési gyakorlata alapján ez a megoldás nem alkalmazható olyan esetben – ilyen a jelen ügy is –, amikor a két jogalap egymással összeegyeztethetetlen,[26] és mindenesetre a jogalapok halmozódása sérthetné a Parlament jogait[27] (a Parlament ugyanis nem élhet a jogalkotásban való teljes körű részvételének jogával).

96. Az EUMSZ 194. cikk és az EUMSZ 337. cikk közötti kapcsolatra vonatkozó következtetések alapján tehát azt javasolom, hogy a Bíróság adjon helyt a keresetnek, és semmisítse meg a megtámadott rendeletet.

B – *Az EUMSZ 194. cikk és az EAK 187. cikk közötti kapcsolatról*

97. Az EAK 187. cikk az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés V. címében helyezkedik el, amely a vonatkozó általános rendelkezéseket tartalmazza, és a következőképp rendelkezik:

„A Tanács által a Szerződések rendelkezéseinek megfelelően, egyszerű többséggel megállapított kereteken belül és feltételek szerint a Bizottság a rábízott feladatok teljesítéséhez szükséges bármilyen információt megszerezhet, és bármilyen ellenőrzést lefolytathat.”

98. Ami az EAK 187. cikk és a már említett EUMSZ 194. cikk közötti kapcsolatot illeti, mindenekelőtt a korábban az EUMSZ 337. cikk tekintetében kifejtett megfontolásokra lehet hivatkozni.

99. Hozzá kell továbbá tenni, hogy az Euratom-Szerződés magában foglal néhány olyan különös rendelkezést az energiapolitika területére vonatkozóan, amelyek az EUMSZ 194. cikk (2) bekezdése szerinti kivétel hatálya alá tartoznak, és az atomenergia-ipari ágazat vonatkozásában attól így eltérést engednek.

100. Különösen az EAK 41. cikk az EAK 42–44. cikkel együtt az, amely meghatározza az eljárást, szabályozza – amely a jelen ügy szempontjából jelentőséggel bír – „az olyan új létesítményekre, valamint kiegészítő létesítményekre vagy átalakításokra vonatkozó beruházási projekteket [érintő adatközlést], amelyek jellege és mérete megfelel a Tanács által a Bizottság javaslata alapján megállapított feltételeknek […]”.

101. Az EAK 40. cikk alapján e közlés célja a személyek és vállalkozások kezdeményezéseinek ösztönzése, valamint az atomenergia területén történő beruházásaik összehangolt fejlesztésének megkönnyítése, ezen okból a Bizottság rendszeres időközönként indikatív programokat tesz közzé, különösen az atomenergia-termelési célkitűzésekre és az ezek eléréséhez szükséges beruházások valamennyi típusára vonatkozóan.

102. Az EAK fent említett rendelkezései, mivel az EUMSZ 194. cikk (2) bekezdéséhez képest különös jelleggel rendelkeznek, a saját ágazatukban[28] jogalapot jelenthetnek olyan rendeletek elfogadásánál, amelyek a szóban forgó információk megszerzésére vonatkoznak.

26 — A két rendelkezés egymástól teljesen eltérő eljárást ír elő, mivel az EUMSZ 194. cikk alapján a rendes jogalkotási eljárás alkalmazandó, amely a Parlamentnek teljes körű részvételi jogkört biztosít a jogalkotásban, valamint a Tanács minősített többséggel történő döntéshozatalát követeli meg, miközben az EUMSZ 337. cikk alapján a Tanács egyszerű többséggel határoz, és a Parlament nem kerül bevonásra.

27 — A 14. lábjegyzetben hivatkozott C-300/89. sz., Bizottság kontra Tanács ügyben 1991. június 11-én hozott ítélet 17–21. pontja; a 15. lábjegyzetben hivatkozott C-178/03. sz., Bizottság kontra Parlament és Tanács ügyben 2006. január 10-én hozott ítélet 57. pontja.

28 — E rendelkezések ugyanarra a tárgyra vonatkoznak, azaz az energiaipari ágazatra, de annak egy különös területére, az atomenergia-iparra, amely azzal a következménnyel jár, hogy a jelen ügyben alkalmazható az a szabály, hogy a különös szabály lerontja az általánost.

103. Az EAK 187. cikk esetlegesen megjelölhető további és kiegészítő jogalapként, mivel nem okoz problémát eljárási szempontból,[29] figyelemmel arra a tényre, hogy az EAK 41. cikk értelmében a Tanács minősített többséggel határoz.

104. Nem támogatható a Tanács, a Bizottság és a Francia Köztársaság azon érvelése, miszerint az EAK 187. cikk az az általános norma, amelyen a Bizottságnak az Euratom-Szerződésben megjelölt célok eléréséhez szükséges információszerzési tevékenysége alapul.

105. E megállapítás szerint az EAK 40–44. cikk az EAK 187. cikknél szűkebb hatállyal rendelkezik, mivel az elsőként említett rendelkezések szerint az érintett vállalkozás csak egy alkalommal, a kezdeti szakaszban köteles az egyedi beruházásra vonatkozó adatok közlésére.

106. Az EAK 40–44. cikknél tágabb hatálya miatt az EAK 187. cikket kell alkalmazni abban az esetben – ahogy a jelen ügyben is –, amikor nemcsak a magánvállalkozások kötelesek összesített adatok rendszeres közlésére, de a tagállamok is, amely közlés célja nem kizárólag az atomenergia-ipar területén történő beruházások összehangolt fejlesztése, hanem az adatok minden olyan elemzéshez történő felhasználása, amelyet a Bizottság szükségesnek és megfelelőnek tart a rábízott feladatok ellátása érdekében.

107. E tekintetben ismét ki kell emelni, hogy az EAK 187 cikk olyan rendelkezés, amely az EUMSZ 337. cikkhez hasonlóan[30] szükségszerűen kapcsolódik a Szerződések azon normáihoz, amelyek a Bizottságot különös feladatokkal bízzák meg.

108. Az EAK 187. cikk csak abban az esetben képezheti az EUMSZ 194. cikk helyett a jogalapját az olyan normáknak, amelyek az atomenergia-ipari ágazatot érintő beruházási projektekre vonatkozó információszerzés tárgyában kerülnek elfogadásra, ha az EAK 187. cikk összekapcsolható az Euratom-Szerződés olyan rendelkezéseivel, amelyek az EUMSZ 194. cikk (2) bekezdésében foglalt kivételt engedő rendelkezés alapján eltérést engednek az EUMSZ 194. cikktől, ez a helyzet az EAK 40–44. cikk esetében.

109. Az EAK 187. cikk ugyanakkor, mivel nem tekinthető különös normának az EUMSZ 194. cikkhez képest, közvetlenül nem térhet el az utóbbi rendelkezéstől, amely azzal a következménnyel jár, hogy mivel a jelen ügy nem tartozik az EAK 40–44. cikk alkalmazásának hatálya alá, a rendelet helyes jogalapja az EUMSZ 194. cikk.

110. A konkrét esetben a szóban forgó információk közlésének kötelezettsége ugyanis szélesebb körre terjed ki az EAK 40–44. cikkben foglaltaknál, mivel a tagállamokhoz is szól (a tagállamok részére a vállalkozások kötelesek adatot szolgáltatni), állandó jellegű, és nagyrészt összesített adatokra és nem egyedi beruházásokra vonatkozik.[31]

111. Mindez világossá teszi, hogy a szóban forgó információk célja nem egyszerűen a meghatározott vállalkozások atomenergia-ipart érintő egyedi beruházási projektjeinek a Bizottság részére való bejelentése,[32] hanem azok olyan összetettebb adatok megszerzésének lehetővé tételét szolgálják, amelyek az EUMSZ 194. cikk (1) bekezdése szerinti energiapolitikai célkitűzések elérésére is alkalmasak, és ez azzal a következménnyel jár, hogy ez utóbbi cikk jelentheti a legmegfelelőbb jogalapot.

29 — Az EAK 187. cikk esetében a Tanács minősített többséggel határoz az EUMSZ 16. cikk (3) bekezdése értelmében, amely rendelkezés az EAK 106a. cikk (1) bekezdése alapján alkalmazandó.

30 — E tekintetben lásd a jelen indítvány 27–29. pontját.

31 — Ahogy az a megtámadott rendelet 3. cikkének (1) bekezdéséből következik, amely így rendelkezik: „[…] a tagállamok vagy az általuk e feladattal megbízott szervek 2011. január 1-jétől, majd ezt követően kétévente összegyűjtik az e rendeletben meghatározott valamennyi adatot és információt.
Az e rendeletben meghatározott adatokat és releváns projektinformációkat első ízben 2011-ben, majd azt követően kétévente közlik a Bizottsággal. E tájékoztatást összesített formában kell teljesíteni, azon adatok és releváns információk kivételével, amelyek határokon átnyúló átviteli projektekhez kapcsolódnak […]”.

32 — A megtámadott rendelet melléklete 3.1. pontjában kifejezetten megemlíti a hő- és atomerőműveket az érintett beruházási projektek fajtái között.

112. Még ha el is ismerjük, hogy a megtámadott rendelet két összetevőből áll, az a része, amelynek a fent meghatározott korlátok között az EAK 40–44. cikk (amelyet kiegészíthet az EAK 187. cikk) képezheti jogalapját, nem elsődleges vagy döntő jellegű az EUMSZ 194. cikkre visszavezethető részhez képest.

113. A megtámadott rendeletnek tehát a Bíróságnak a jelen indítvány 15. pontjában említett ítélkezési gyakorlata fényében mindenképpen az EUMSZ 194. cikken kell alapulnia, amely a cél, valamint az elsődleges és döntő jellegű összetevő által megkövetelt jogalap.

114. Végezetül ki kell emelni, hogy a Bíróság a felek részére [33] feltett egy kérdést a tekintetben, hogy a megtámadott rendelet jogalapjaként használható-e együttesen az EUMSZ 194. cikk és az EAK 187. cikk, amennyiben az e rendelkezésekben előírt eljárások a közöttük lévő különbségek ellenére is összeegyeztethetőek egymással.

115. E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a két rendelkezés esetleges összeegyeztethetősége nem bír jelentőséggel, amennyiben az EUMSZ 194. cikk az egyedüli alkalmazandó norma a fent kifejtett megállapítások alapján.

116. Amennyiben azonban megállapításra kerülne, hogy a megtámadott rendelet két összetevőből áll, vagy kettős célkitűzést követ, és nem lehet megállapítani az elsődleges összetevőt vagy célt, [34] még ha a szóban forgó eljárások elvileg össze is egyeztethetőek egymással (amit válaszaiban az Európai Parlament, a Tanács és a Francia Köztársaság is megerősített, ugyanakkor a Bizottság elutasított), [35] a konkrét esetben az EUMSZ 194. cikk szerinti eljárást kellett volna követni, mivel az EAK 187. cikk nem írja elő a Parlament részvételét.

117. Mindezekre tekintettel a megtámadott rendeletet nem fogadhatta volna el a Tanács jogalapként az EUMSZ 194. cikk helyett az EUMSZ 337. cikkre és az EAK 187. cikkre hivatkozva, valamint az EUMSZ 194. cikk által előírt eljárást figyelmen kívül hagyva.

118. A Tanács ellenkérelmében azt kérte, hogy megsemmisítés esetén a megtámadott rendelet joghatásai maradjanak fenn az új aktus elfogadásáig. A Parlament nem emelt kifogást az ellen, hogy a kérelemnek helyt adjanak.

119. Az EUMSZ 264. cikk második bekezdése értelmében, amely cikk az EAK 106a. cikk (1) bekezdése alapján az Euratom-Szerződés keretében is alkalmazható, a Bíróság, ha azt szükségesnek ítéli, megjelöli a semmisnek nyilvánított jogi aktusoknak azokat a joghatásait, amelyek továbbra is fennmaradnak.

120. Megjegyzem, hogy a jelen ügyben a szóban forgó információk hozzájárulnak az energiaipari infrastruktúrát érintő beruházási projektek megvalósulásához, és elengedhetetlenek az uniós energiapolitika végrehajtásához. Az információk különösen a beavatkozásokra vonatkozó többéves, hatékony programozási tevékenység tekintetében alapvetőek.

121. Emellett maga a Parlament, noha a megtámadott rendelet megsemmisítését kérte, sem emelt kifogást a Tanács kérelmével szemben (amelyhez a Bizottság is csatlakozott), és megerősítette, hogy nem ellenzi a megtámadott aktus célját és az e célból kiválasztott eszközöket a maguk összességében nézve.

33 — Lásd a jelen indítvány 15. pontját.

34 — Az egyetlen eshetőség, amikor elméletileg fennállhat a kettős jogalap, és így felmerülne az eljárások összeegyeztethetőségének kérdése.

35 — A Tanács minősített többséggel határoz mind az EUMSZ 194. cikk szerinti rendes jogalkotási eljárás keretében, mind az EAK 187. cikk szerinti esetben. A két eljárás közötti alapvető különbség az, hogy csak az EUMSZ 194. cikk írja elő a Parlament részvételét. Elvileg tehát csupán formális, valamint eljárási szempontból, és az elfogadott aktusok természetének figyelmen kívül hagyásával nem zárható ki teljesen összeegyeztethetőségük.

122. Úgy vélem ezért, hogy tekintettel az érintett uniós politika jelentőségére, valamint azon tényre, hogy a felek kifogásai alapvetően a megtámadott rendelet elfogadási eljárásának megválasztására vonatkoztak, indokolt, hogy a Bíróság fenntartsa annak joghatásait az új aktus elfogadásáig.

123. Azt javasolom, hogy a Bíróság adjon helyt a keresetnek, és semmisítse meg a megtámadott rendeletet azzal, hogy az új aktus elfogadásáig a rendelet joghatásai fennmaradnak.

## V – A költségekről

124. Véleményem szerint az eljárási szabályzat 69. cikkének 2. §-a alapján a Tanácsot mint pervesztes felet a Parlament kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

125. Az eljárási szabályzat 69. cikkének 4. §-a alapján a Francia Köztársaság és a Bizottság maga viseli saját költségeit.

## VI – Végkövetkeztetések

126. A fenti megfontolások alapján azt javasolom a Bíróságnak, hogy a következőképpen döntsön:

1) „A Bíróság az Európai Unión belüli energiaipari infrastruktúrát érintő beruházási projekteknek a Bizottság részére való bejelentéséről és a 736/96/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2010. június 24-i 617/2010/EU, Euratom tanácsi rendeletet megsemmisíti.

2) A 617/2010 rendelet joghatásai fennmaradnak a megfelelő jogalap alapján elfogadott új rendelet hatálybalépéséig.

3) A Bíróság az Európai Unió Tanácsát kötelezi a költségek viselésére.

4) Az Európai Bizottság és a Francia Köztársaság maga viseli saját költségeit.”